

ಮಕ್ಕಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಕಸಿದುಕೊಂಡವರು ಯಾರು?

ಮಕ್ಕಳ ಸುರಕ್ಷತೆಗಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಲು ಸಾಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಶಿಶುಮರಣ ಪ್ರಮಾಣ ಗಂಭೀರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ. ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯಿಂದ ಬಳಲುವ ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ನಡುವೆಯೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿಯಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಕ್ಕಳಂತೂ ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೀಮಾಂಸೆಗಳನ್ನೇ ಅಣಕಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈಶ್ವರ್

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಶುಮರಣದ ಪ್ರಮಾಣವು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಪುಟ್ಟ ಕಂದಮ್ಮಗಳು ಎದುರಿಸುವಂತಹ ಕಾಯಿಲೆಗಳ ಸಂಕಷ್ಟದ ಸರಣಿ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ 'ಭಾರತೀಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ'ದ (ಐಸಿಎಂಆರ್) ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಮೀಕ್ಷಾ ವರದಿ. ಕಳೆದ ಎರಡು ದಶಕಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನವಜಾತ ಶಿಶುಗಳ ಮರಣದ ಪ್ರಮಾಣವು ಶೇ. 38 ರಷ್ಟು ಹಾಗೂ ಐದು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳ ಸಾವಿನ ಪ್ರಮಾಣವು ಶೇ. 49 ರಷ್ಟು ಇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದೂ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಹೇಳಿದೆ.

ದೇಶದ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ನತದೃಷ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ಬಲೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಅವರಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಎನ್ನುವುದು ಮರೀಚಿಕೆಯಾಗಿ, ಸದಾ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುವಂತಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾಹಿತಿ ಹೃದಯವನ್ನೇ ಇರಿಯುವಂಥದ್ದು. ಶಿಶುಗಳ ಜೀವರಕ್ಷಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದು ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟ ಇತಿಹಾಸ ಹೊಂದಿದೆ ದೇಶ. ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಿದ್ದರೂ ಯುನಿಸೆಫ್ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ನವಜಾತ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ, ಒಡಿಶಾದಂತಹ ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿರಲಿ, ಗುಜರಾತ್‌ನಂತಹ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಶಿಶುಗಳ ಮರಣದ ಪ್ರಮಾಣ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಲ್ಲ.

ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಸಾವಿರ ಶಿಶುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಸರಾಸರಿ ಒಂದು ಶಿಶು ಮಾತ್ರ ಸಾಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣ 25ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. 2025ರೊಳಗೆ ಶಿಶುಗಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ 23ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮ್ಮ ನೀತಿಗಳು ಇವೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನೀತಿ ನಿರೂಪಕರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಗರ್ಭಾವಸ್ಥೆ, ಹೆರಿಗೆ, ಬಾಣಂತಿ ಹಾಗೂ ನವಜಾತ ಶಿಶು ಆರೈಕೆ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಆಶಾ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯರೇನೋ ಈಗ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಮನೆಗಳ ಬದಲು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆಯ ಅನುಕೂಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನೂ ಮೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಈಗಲೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಲ್ಲ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಕೊರತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಗತ್ಯ ಔಷಧ ಹಾಗೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಲಕರಣೆಗಳ ದಾಸ್ಯಾನು ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂಥದ್ದೇ.

ಜನನ ಸುರಕ್ಷಾ, ಮಡಿಲು ಕಿಟ್‌ನಂತಹ ತಾಯಿ-ಮಗು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಮಾತೃವಂದನಾ ಯೋಜನೆಯೂ ಇದೆ. ಲಸಿಕೆ ಅಭಿಯಾನ, ನವಜಾತ ಶಿಶುಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿಭಾಗಗಳ ರಚನೆ, ಜಾಗೃತಿ ಆಂದೋಲನ... ಹೀಗೆ ಹಲವು ಸುಧಾರಣೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮರಣದ ಪ್ರಮಾಣ ತಗ್ಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ, ಕ್ರಮಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕುರಿತು ಸಮೀಕ್ಷೆಯು ಎತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇದುವರೆಗಿನ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಣಕಿಸುವಂತಿವೆ. ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಧಾಳಿವಾಗಿ ಎದ್ದುಕಂಡಿದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕೊರತೆಯೂ ಕಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಜಗಜ್ಜಾಹೀರಾಗಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಬಹುಪಾಲು ಮಕ್ಕಳು ಜನನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿನ ತೊಂದರೆಗಳು, ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾ, ಮಲೇರಿಯಾ, ಅತಿಸಾರದಂತಹ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹಾಗೂ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದಲೇ ಸಾವಿಗೀಡಾಗಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಮಸ್ಯೆ ನೀಗಿಸುವಂತಹ ಆರೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಡವಿಡ್ಡೇವೆ ಎನ್ನದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ.

ಮಕ್ಕಳು ಅನಾರೋಗ್ಯಪೀಡಿತರಾಗಲು ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬರಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಂಶಗಳ ಜತೆ ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರಣಗಳೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಜೀವನಶೈಲಿ, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ಮನೋಭಾವ, ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆ, ಕೂಲಿ ಅರಸಿ ವಲಸೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಅಂಶಗಳು ಕೂಡ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ನೀರೆರೆದಿವೆ. ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವಾಗ ನಾವು ಈ ಎಲ್ಲ ಆಯಾಮಗಳಿಂದಲೂ ನೋಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಸಮೀಕ್ಷೆಯ ಒಟ್ಟು ಸಾರವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಆಡಳಿತಗಾರರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸೇತೇ?

■ ಪ್ರವೀಣ ಕುಲಕರ್ಣಿ